

Savet za štampu

Komisiji za žalbe

Odgovor na tužbu Vladimira Radomirovića, urednika portala Pištaljka

Poštovani članovi Komisije,

Tužbu Vladimira Radomirovića, urednika portala Pištaljka koju je podneo protiv Kurira, u potpunosti treba odbaciti kao neosnovanu.

1. Radomirović se žali da Kurir nije blagovremeno izvestio o događajima od interesa javnosti (glava I, stav 1) i da je naš list odložio objavljivanje bitnih informacija (glava II, stav 1).

Kao odgovorni urednik Kurira, nemam nameru da Vladimiru Radomiroviću, uredniku jednog portala, polažem račune o uređivačkoj politici najtiražnijeg dnevnog lista u zemlji. Da je gospodin Radomirović podneo žalbu kao član Komisije za žalbe, na šta je imao pravo, njegovo pitanje bih smatrala umesnim. On to, međutim, nije učinio, već je žalbu podneo kao urednik portala, što moram da kažem, smatram vrhunskim bezobrazlukom i drskim mešanjem u poslovanje lista koji uređujem.

Ipak, iz poštovanja prema Savetu za štampu, voljna sam da objasnim zašto je informacija o imovinskoj karti bivšeg Vučićevog vozača i bivšeg predsednika opštine Zemun, objavljena tek 21. januara 2016. godine.

Naime, tih dana je internetom kružilo potresno pismo mlade žene, blogerke Miljane Barjaktarević, upućeno premijeru Srbije Aleksandru Vučiću u kojem ona objašnjava svoje razloge zašto je rešila da napusti zemlju. Kako je to bio danima najčitaniji i najšerovaniji tekst na internetu, tražila sam način kako da u stilu Kurira obradimo temu "odliva mozgova". Dala sam nalog novinarima da nađu najflagrantniji primer kakvi ljudi u Srbiji uspevaju, kako bi se videlo šta je motiv, zašto se ljudi odlučuju da odlaze iz zemlje. Novinarka je na internetu, ako se ne varam, na sajtu Zemunskih novina, našla priču o Matiću i od toga smo krenuli. Kako bi tekst i naslovna strana bili prilagođeni konceptu tabloida kao što je Kurir, osmislila sam da tema bude obrađena iz delova. Da jedan deo bude potresno pismo blogerke, jedan tekst u tekstu podaci o iseljavanju obrazovanih ljudi iz Srbije, treći deo da još nekoliko primera ljudi koji zahvaljujući stranci dobro žive, a da se u osnovnom tekstu samo obradi priča o Vučićevom vozaču i njegovom munjevitom bogaćenju, kako bi čitaocima priča bila pitka i prijemčiva, a ne suvoparna. Da sam urednik u Danasu ili u Blicu, tekst bih verovatno uredila na klasičan način, ali budući da uređujem Kurir, jasno je zašto sam se opredelila za ovakav pristup. Dakle, tako je nastao tekst, i zato je objavljen u trenutku u kojem je objavljen.

Dakle, nema ni govora o odlaganju objavljivanja bitnih informacija, kako u svojoj žalbi tvrdi gospodin Radomirović.

Uzgred budi rečeno, informacije o Vučićevom vozaču istog dana kada i Pištaljka (30. marta 2015. godine), preneo je jedino još sajt Teleprompter. Ovu priču objavile su još jedino Zemunske novine i to tek 8. juna 2015 godine i sajt Opozicionar 12. juna 2015. godine, ali Radomirović njih nije tužio za

kršenje Kodeksa. Na kraju da dodam, od štampanih medija, jedino je Kurir objavio ovaj tekst. Te informacije nije objavio ni dnevni list Politika, ni Večernje novosti, ni Informer, ni Alo, ni Blic, koji dakle, ako se držimo argumentacije gospodina Radomorivića, evo već punih godinu dana, svakodnevno, krše Kodeks novinara, ali ih on, međutim, nije tužio.

2. Radomorivić, dalje, u svojoj žalbi tvrdi da je Kurir prekršio Kodeks novinara "plagirajući tuđe informacije" (glava IV, stav 2), što takođe nije tačno.

Kao što sam već rekla, osnovnu informaciju novinarka je našla na sajtu Zemunskih novina i to je bila polazna tačka. Pogledala je imovinsku kartu Dejana Matića, što su javno dostupni podaci na sajtu Agencije za privatizaciju, analizirala podatke i napravila svoj autorski tekst. Tekstovi Pištaljke i Kurira ni u čemu ne liče jedan na drugi, osim što barataju istim informacijama, jer su podaci preuzeti sa istog izvora.

Da nema ni govora o plagiranju, za šta nas optužuje gospodin Radomorivić, pokazuje i to što smo osnovnu informaciju dopunili i svojim sagovornicima koji su pokušali da objasne ovaj fenomen (kako se neko obogati u Srbiji za 6 meseci) i da ukažu na moguće posledice. U tekstu su, naime, navedene i izjave analitičara Đorđa Vukadinovića i predsednika Koalicije za nadzor javnih finansija Dragana Dobrašinovića, koji su za ovaj slučaj relevantni sagovornici. U šini iznad teksta, dodata je i izjava Andrijana Lemuta, bivšeg studentskog aktiviste koji objašnjava zašto mladi ne vide perspektivu u Srbiji, kao i vest koji obrazovani ljudi najčešće odlaze iz Srbije (u pitanju su lekari). Da se ne ponavljam, to je sve jedna celina, dakle nema ni govora o plagiranju.

Radomorović čak tvrdi da je Kurir u plagiranju otišao toliko daleko da smo čak, navodno, prepisali i naslov. Na to mogu da kažem da gospodin Radomorović ima ili ozbiljan problem sa vidom, ili problem sa karakterom, jer naslovi na njegovom sajtu i u Kuriru ni približno nisu isti.

Konkretno: Na sajtu Pištaljke naslov je "Predsednik opštine Zemun se obogatio za pola godine", dok je na naslovnoj strani Kurira naslov "Vučićev kofer za šest meseci postao milioner", a na samom tekstu naslov glasi "Vučićev šofer za šest meseci kupio dve kuće i hektare zemlje".

3. Što se tiče pritužbe gospodina Radomorivića da nismo objavili izvor sa kojeg smo preuzeli osnovnu informaciju, tu je, na žalost u pravu. Upravo zato, odmah nakon što je uputio (prilično drsku) poruku glavnom uredniku Ratku Femiću, ja sam ga lično pozvala i izvinila mu se zbog greške koja je zaista bila nenamerna, objasnila mu kako je do toga došlo (da je novinarka videla tekst na Zemunskim novinama). Tokom razgovora, izvinila sam mu se nekoliko puta, zaista vrlo iskreno, jer nam se na žalost, nemarom, već jednom desilo da tekst sa Pištaljke ne bude potpisan, i to mu sama naglasila. Računala sam na njegovu kolegijalnost i lepo vaspitanje, te mu predložila da ćemo već sutradan, u nastavku teksta, objaviti printscreen Pištaljke i napomenuti da su oni već o tome pisali pre Kurira. Uz sliku stoji i potpis: "Već ga istraživali... Pitanje Matićeve imovine pokrenuo sajt Pištaljka u martu 2015.".

To smo i uradili, i kao odgovorni urednik procenila sam da je to dovoljno, da nema razloga da se i pismeno izvinjavam Radomorivicu i da se preko mere posipam pepelom. Smatram da je Kurir ispao korektan.

Radomorivć, međutim, nije. U samoj tužbi protiv Kurira, on je napisao vrlo drsku laž (izvinjavam se, nemam blaži izraz) da smo se 6. februara "pohvalili" da smo mi prvi pisali o Dejanu Matiću. To je aspolutna neistina (pogledajte print skrin br. 4) Nigde u tekstu, ali ni na jednom jedinom mestu ne piše da je Kurir o njemu prvi pisao. Piće jedino da je Matić podneo ostavku posle dve nedelje od kako je Kurir objavio tekst o njemu. Dakle, nijednom rečju nismo rekli da smo prvi o tome pisali, već da je ostao bez funkcije zbog našeg teksta. A to su činjenice.

Na kraju, pošto je gospodin Radomorivić dao sebi za pravo da traži od mene objašnjenje po čijem nalogu nisam ranije objavila tekst o Vučićevom vozaču, i ja ću svoj odgovor završiti pitanjem.

Tražim od gospodina Radomorivića da objasni po čijem je nalogu i zašto tek sad, dva meseca nakon objavljivanja spornog teksta, uputio Komisiji za žalbe tužbu protiv Kurira, zašto to nije uradio ranije, već tek posle februarske sednice na kojoj je list Politika osuđen za kršenje Kodeksa, a na čijem je čelu Ljiljana Smajlović, predsednica UNS čiji je on predstavnik u Savetu za štampu.

S poštovanjem

Marija Kordić

Odgovorni urednik Kurira